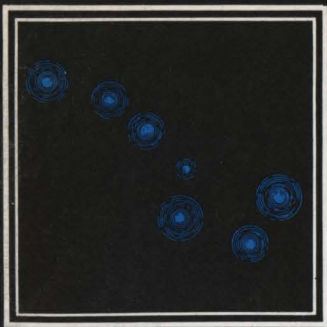

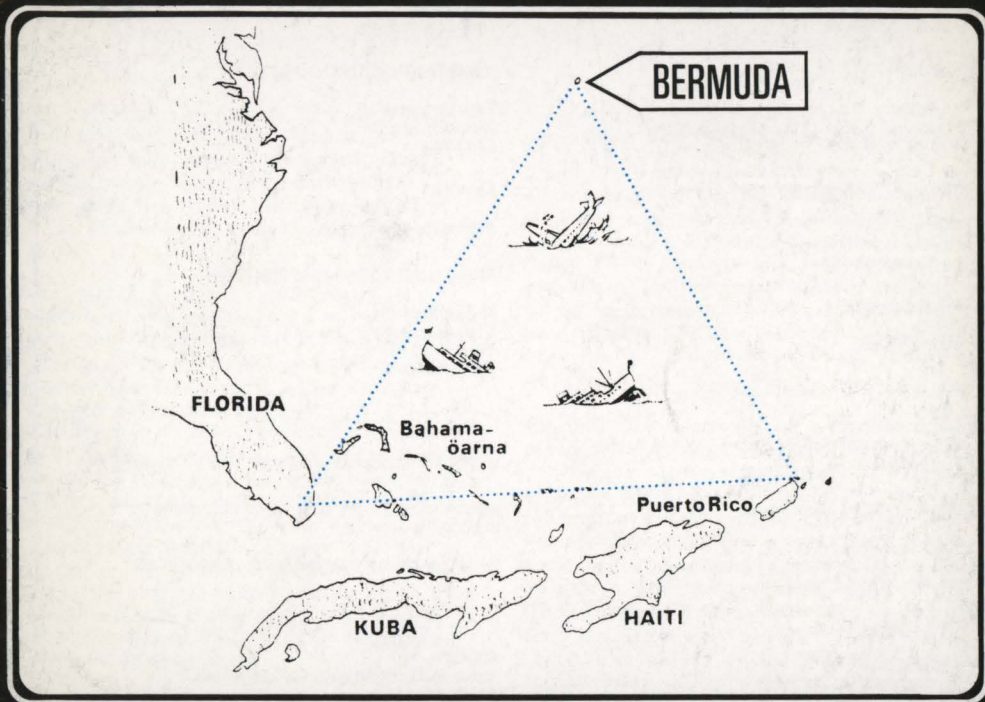

GIGOFF

INFORMATION

med projekt URD.

NR 3 1975 - ÅRGÅNG 6

BERMUDA—TRIANGELNS GÅTA

Flygplan och fartyg försvinner fortfarande spårlöst i området...

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

SEKRETERARE:

Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4 424 48 Angered
Tfn. 031/30 39 56.

KASSÖR:

Alf Tollhag
Kongahällagatan 42 B 442 00 Kungälv
Tfn. 0303/14 70 6.

FOTOTEKNISK-avdelning:

Gunnar Bunker
Roy Karlsson
Lasse Svennberg

PR-avdelning:

Mats Weidel

INFORMATION – Göteborg:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

INFORMATION – Stockholm:

Boris Ljungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tfn. 08/35 53 64

URD – Information:

Sten Lindgren
Larsbergsvägen 23 181 38 Lidingö
Tfn. 08/767 33 14.

OMSLAGSBILD:

Bermuda-triangeln, uppkallad efter ön i områdets nordspets, är ämnet för den intressanta artikelserie som börjar i detta nummer.

Anledningen till att så många flygplan och fartyg under många år försvunnit här är fortfarande hölj i dunkel.

Efterforskningar har gjorts, men märkliga fenomen fortsätter inträffa ...

EFTERTRYCK FÖRBJUDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Alf Tollhag

I REDAKTIONEN:

Sven-Olof Fredrikson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Leif Nilsson
Lasse Svennberg

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år.

Medlemskap (i vilket också prenumeration ingår) 50 kronor/år.

Endast prenumeration helår 39:-, halvår 21:50.

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långakern i Sävödal.

Upplys. ordf. Sven-Olof Fredrikson,
tfn. 031/21 87 10.

Mötesdagar under 1975:

7.1	21.1	4.2	18.2
4.3	18.3	1.4	15.4
29.4	13.5	27.5	10.6
2.9	16.9	30.9	14.10
28.10	11.11	25.11	9.12

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

För att kunna ge ut GICOFF-Information som nu sker krävs det att vi hela tiden får in lämpligt material. Detta är dock inget problem utan tvärtom är det stora bekymret att sovra bland alla de intressanta artiklar och fall som finns.

Ofta är det svårt att veta om man i tidningen ska redovisa så många UFO-fall som möjligt eller om man ska publicera mera översiktliga arbeten, typ "Bermuda-triangeln" eller artikeln om vad astronauterna sett (nr 2/1975). Tyvärr har vi inte resurser att utöka sidantalet i tidningen. Ett alternativ är att då och då ge ut specialnummer i tidningsform eller bokform. Detta medför dock ett betydande ekonomiskt risktagande som föreningen inte kan ta på sig. Om det bland läsarna finns någon som tror på idén (t ex att ge ut en bok) och vill ställa riskvilligt kapital till förfogande så mottages det givetvis med tacksamhet.

Med nr 2/1975 skickade vi ut en URD-folder med anmälningsblankett till URD-kurs. Jag vill bara här passa på att påminna om den. Flera har anmält sig och AFU i Stockholm blir bara gladdare ju fler som hör av sig. Priset kan kanske verka avskräckande men i relation till vad man får ut av kursen är det lågt. Dessutom kan man via kursen skapa kontakt med andra UFO-intresserade i trakten. Ju fler det blir på en plats desto roligare och intressantare blir det att gemensamt ta itu

med ett fall och göra en undersökning. Hör alltså av er till AFU i Stockholm.

I nr 2/1975 utlovade vi till detta nummer en artikel om Bermuda-triangeln. Givetvis kom en massa veckotidningar före med intressant material därför. Detta hindrar oss dock inte att publicera artikeln som tänkt. Orsaken är att vi genom våra USA-kontakter har tillgång till betydligt mer primärmaterial än vad veckotidningarna baserar sina artiklar på.

Professor J Allen Hynek i USA är för ufologer en välkänd person. Hans insatser för ufologin kan knappast över-skattas. Dels har han fört upp UFO-fenomenet på ett "högre" plan genom sin saklighet och goda rykte som forskare, dels har han i det tysta lyckats samla en mängd forskare i USA kring UFO-frågan. För närvarande är han chef för något som kallas "The Center for UFO Studies". Här insamlas och registreras UFO-rapporter från hela USA. Undersökningar initieras från centret och allt material registreras på data. I mångt och mycket är URD-projektet ganska likt centret. Sättet att arbeta och syftet med det hela överensstämmer. Något som de har men som vi tyvärr saknar är en "het" telefonlinje bemannad dygnet runt. Poliserna ringer dem direkt när det kommer in rapporter. Dessutom har polisen tillgång till centrets frågeformulär och använder dessa om inte någon representant för centret kan göra en egen undersökning. ■

Ny fantastisk
artikelserie!

Systerstaden
till "Good News"

Bermudatriangeln —

Djävulstriangeln — Dödens triangel

Av Alf Tollhag

Det finns många benämningar på det triangelformade område i Atlanten, vars ändpunkter befinner sig i närheten av Miami i Florida, Bermudaöarna och Bahamas. Vad som gjort området känt är att här har sedan länge hänt mystiska ting. Fartyg, flygplan och människor tycks försvinna i tomma intet utan att lämna ett enda spår efter sig. Redan för några år sedan var ämnet aktuellt och vi hade då bl a en artikel i GICOFF-Information nr 3/1972.

Nu har intresset på nytt stegrats för saken, och till stor del beror detta kanske på att Charles Berlitz i USA utkommit med en ny bok i vilken han försöker att klarlägga Bermudafenomenet. Berlitz har tidigare gjort sig känd bl a genom en läsvärd bok om den försvunna kontinenten Atlantis (The Mystery of Atlantis, New York 1971). Hans nya bok om Bermuda-triangeln har på mycket kort tid blivit en enorm bestseller och Berlitz lär redan ha gjort en nätt förtjänst på ca 1 miljon dollar.

Amerikanska tidningar har tagit in massor av artiklar av Berlitz och om Bermudatriangeln. Det tycks också finnas en film om "The Devil's triangle" som visas på amerikanska drive-in biografer.

I Deseret News av den 7 december 1974 ser man i filmannonsen att det även finns en belöning utfäst på 10 000 dollar till den som kan lösa Bermudatriangelns gåta. Vem som står bakom den belöningen framgår inte helt klart. Kanske är det själva biografkedjan som använder detta lockbete i reklam-syfte. I varje fall finns det en rejäl slant att tjäna för den som lyckas slå två flugor i en smäll och lösa både Bermuda- och UFO-gåtan samtidigt.

Just till detta vill vi knyta an, eftersom det finns en möjlighet att försöka ställa Bermudatriangelns mysterier i relation till UFO-incidenter i området. Ämnet är emellertid enormt och det måste nödvändigt bli fråga om en redogörelse uppdelad på flera avsnitt.

Eftersom texten bygger på flera olika källor, bör det påpekas att det ibland inte kunnat undvikas att sk "färgat" material använts.

Redan Columbus

Columbus ombord på Santa Maria var den förste som observerade underliga fenomen i dessa farvatten. Han noterade i loggboken den 11 oktober 1492 två timmar efter solnedgången att man kunde iakttä ett underligt ljussken under vattnet, nära den västra delen av Sargassohavet.

Intressant som jämförelse kan vara att även astronauter från sina rymdkabiner observerat dessa underliga stråk av ljus i vattnet. De har t o m rapporterat dessa som det sista synbara ljuset från jorden, vilket tyder på ett ganska kraftigt ljusfenomen eller i varje fall en ganska stor ljusyta.

En tänkbar förklaring är den sk "mar-elden" vilken orsakas av små mikroorganismer som i strömmar eller fiskstim ger ifrån sig ett visst egenljus. Helt förklarat är det i varje fall inte.

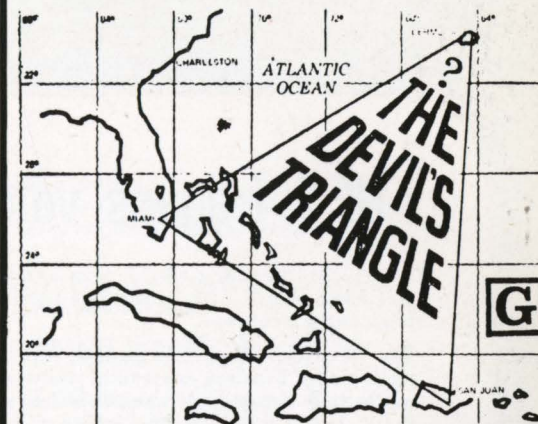
Bogserbåtsdragkamp

Som ett exempel på otroliga händelser i området kan tas kapten Don Henrys upplevelse från 1966.

Man hade just kommit in i Bermuda-triangeln på en resa mellan Puerto Rico och Fort Lauderdale. Båten var "Good News", en 160 fot lång havsgående bogserbåt. Maskinstyrkan var 2 000 hkr och pråmen som bogserades vägde 2 500 ton.

Det var kväll, och vädret var mycket bra. Kapten Henry hade just dragit sig tillbaka då det blev ett väldigt hal-lå uppe på bryggan. Då han rusade upp dit, var kompassen det första han fick syn på. Den snurrade hastigt runt, hela tiden medsols. Man kunde inte förstå vad som hände. Det verkade plötsligt vara vatten överallt, och horisonten suddades ut. Hav, himmel och horisont blev till ett enda töcken. Detta ledde naturligtvis till att man totalt tappade orienteringen. Dess-

THEY VANISHED . . .
without a trace — over a 1000 people and 100 planes and ships in an area of the Atlantic Ocean known as . . .

\$10,000.00 AWARD
to any viewer of this film who
can solve the mystery of
THE DEVIL'S TRIANGLE!

The Greatest
TRUE LIFE MYSTERY
of the Century
UTEC-30
Co-Hit
ELECTRIC CAR HEATERS
"BROTHER OF THE WIND"

utom försvann all elektricitet trots att maskiner och generatorer gick som vanligt. Prämssläpet försvann alldeles i dimman och vågorna var plötsligt mycket grova.

Man gav full gas framåt, men båten tycktes inte röra sig ur fläcken.

- Det var som om något försökte hålla oss fast

Dimman var fullkomligt tät, och man såg inte alls vart man styrde.

Så plötsligt efter en lång stund var man, som genom ett trollslag, ute ur infernot. Havet låg alldeles lugnt och sikten var minst milsvid. Dimman tycktes koncentrerad till en enda liten punkt på vattenytan.

Vad var det för underliga krafter som behärskade detta lilla område och orsakade det underliga oväddet?

Fortsättning i nästa nummer.

UFO-frågans vetenskapliga analys

Att fastställa vissa rapporters äkthet vållar ibland stora problem. Det finns några olika angreppsmetoder att välja på då det gäller att lösa detta problem.

För det första kan man genom vetenskapliga analyser av observationsmaterialet försöka fastställa äktheten. Där det framkommer att det observerade fenomenet kan identifieras eller med hög sannolikhet kan antas vara ett känt fenomen så sorteras observationen automatiskt ut ur klassen UFO. Det enda intressanta med dessa rapporter ur URD:s synvinkel är att ställa dem i relation till antalet observationer inom klassen UFO.

För det andra så kan man under förevändning av vetenskaplighet, med visst stöd av det första alternativet, anta att också samtliga återstående observationer tillhör klassen "identifierade" (IFO) och därmed påstå sig bevisa att det ej existerar något egentligt UFO-problem.

Slutligen kan den enkla metoden "löst prat" användas. Den leder dock till att allmänhetens förtroende för s k UFO-experters minskar.

Inom URD föredrar vi att åtminstone försöka arbeta strikt vetenskapligt, vilket är en anledning till vår försiktiga attityd till generalisering.

KORT INFORMATION FÖR FÄLTRAPPORTÖRER

Under rubrik Nr: 3.3.7.

Belysning övrigt: Flygstrålkastare.

För att förtydliga detta begrepp så kan vi tala om att vi menar "Headlights". Fritt översatt till svenska blir detta "Landningsstrålkastare" vilka är anbringade på flygplanet och påkopplas vid t ex landning eller start.

URD-kurs nr 5.

URD Kurs nr 5, grundkurs för utbildning till FÄLTRAPPORTÖR, hölls i Stockholm den 4 maj 1975. Antalet deltagare var 7.

Finns där något?

Kursen var något omstrukturerad jämförd med tidigare kurser och man kunde därigenom hålla en något snabbare takt än tidigare. Arbetsgruppen för UFO-Identifiering i Stockholm arrangerade kursen. Några synpunkter från deltagarna:

- Kursen är mycket komprimerad och skulle egentligen behöva vara på två dagar. Den är relativt avancerad.
- Kursen var varken för komprimerad eller för lång, ganska lagom.
- Man bör nog inte ha kursen på två dagar. Kan vara svårt att arrangera.
- Lagom. Vissa ord i formuläret kan vara svåra för personer som tidigare inte lärt sig innebörden i dessa ord.

Arbetsgruppen för UFO-Identifiering beslöt att omfotografera några av bilderna efter kursen för att ytterligare förbättra. En av fältrapportörerna i Stockholm ordnade detta på ett snabbt och smidigt sätt.

Datorprogrammen kommer inom kort att vara färdiga att tagas i bruk och programspråket är COBOL, meddelar våra system-män inom projektet.

Ett enkelt tips som vi provat vid intervjuer i Stockholmstrakten:

2 fältrapportörer, en som frågar och en som skriver ner svaren i blanketten.

Detta förfaringssätt ger en mycket snabb möjlighet att kunna gå igenom blanketterna med observatören.

URD-kurs nr 6.

Antalet deltagare var 6. Kursen hölls på Esso Motor Hotell där vi hade tillgång till en relativt bra konferenslokal med AV utrustning. Utbildare för kursen var Bjarne Håkansson och Sten Lindgren från Arbetsgruppen för UFO-Identifiering i Stockholm.

Borås ligger ju relativt nära Göteborg så man beslöt att tills vidare låta kontakt koordineras via GICOFF till alla de fältrapportörer som utbildats i Borås. Regionen omsluter ca 10 mils radie från Borås.

Antalet utbildade i Sverige är nu 41.

Kurs nr 7 hölls i Linköping den 14 juni.

Hålögda astronomer "ser" mycket i svart

Ett av de kosmiska fenomen som astronomer nu särskilt uppmärksammar är de så kallade svarta hålen, vilka länge hörde hemma i hypotesernas värld, men nu knappast betvivlas av någon. Vad som gör det särskilt svårt att bedriva studier är att de svarta hålen inte kan iakttas direkt - inte ens ljus slipper ut från dem utan kröks av in mot centrum - utan måste undersökas genom studier av omgivningen och den strålning som härrör därifrån.

Redan astronomen Pierre Simon de Laplace (1749 - 1827) - med betydande insatser inom den teoretiska astronomin direkt i Newtons efterföljd och uppställare av den berömda nebularhypotes för solsystemets uppkomst som bär hans namn - var inne på beräkningar, inte direkt av svarta hål, men väl av "svarta stjärnor".

Han tänkte sig existensen av super-tunga stjärnor, så massiva och med så starka gravitationsfält, att ljus inte kunde lämna dem utan måste falla tillbaka på ytan. En sådan stjärnas massa skulle vara mer än 3 000 solmassor, räknade Laplace ut. Einstein bedömde dock detta som en omöjlighet - däremot kan enligt relativitetsteorin svarta hål finnas.

Ett sådant lugnt utvecklingsskede som vår sol för närvarande befinner sig i kan bestå under flera miljarder år. Men till sist måste det ha kommit därhän, att vätet förbrukats. Då inträder kontraktion, temperaturen ökar, andra kärnreaktioner sker och allt tyngre grundämnen bildas.

Det kan sluta i en situation där stjärnan exploderar, en gasslöja kastas ut och den kollapsar till en "vit dvärg". Den kritiska gränsen går där vid 1,4

solmassor. Är massan större, upp till 3 solmassor, blir kollapsen så våldsam att elektronerna tränger in i protonerna - det uppstår en neutronstjärna, vars yttre hölje slungas ut - vi kallar det ett supernovautbrott.

Men är utgångsmassan större än 3 solmassor / allt detta är givetvis ungefärligt beräknat / blir kollapsen så total att endast ett svart hål återstår. Ljuset kröks av gravitationen till cirkulära banor kring centrum. Till sist nås en bestämd yttre gräns. Allt detta sker sekundsnavt - det lär inte finnas möjlighet för en astronom att få se ett sådant snabbt bortdöende ljus, kanske skall det så småningom kunna registreras instrumentellt.

Allt som närmar sig det svarta hålet slits sönder och när det passerar gränsen upphör det bokstavligen att existera. Materien förlorar sin identitet.

Enbart inom vårt vintergatssystem finns det förmodligen miljoner svarta hål. När astronomerna letar efter svarta hål inriktar de sig vanligen på studiet av dubbelstjärnor där huvudstjärnan, dvs den som kan observeras direkt, den synliga, är mycket massiv, en sk superjätte.

Finns gasmassor i närheten av svarta hål suges de in och försvinner men dessförinnan har de hunnit uppvärmas till miljontals grader och utsänt intensiv röntgenstrålning. Med instrument ovanför jordatmosfären kan man uppfånga sådan strålning. Det mest intressanta objektet för tillfället är Cygnus X-1 i Svanens stjärnbild, en spektroskopisk dubbelstjärna som kan förmodas bestå av ett svart hål som ena komponenten.

Inka - kulturens guldstad - ELDORADO - funnen?

Ända sedan den gamla indiankulturen i centrala Amerika föll samman under de europeiska upptäckarnas våldsamma härjningar, har det ryktats att ursprungsbefolkningen lyckades föra undan enorma guldskatte till en hemlig plats. Detta guldland, Eldorado, har sedan dess lockat äventyrare och många är de expeditioner - även rent vetenskapliga - som trängt sig fram genom svårforcerade marker i Mellan- och Sydamerika under denna jakt.

Nu hävdar två briter, antropologen dr phil David Davies vid London University och Ross Salmon från BBC, att de kommit den fabulösa guldschatten på spåren. De vägrar ännu att avslöja det exakta läget för den stad de hittat i bergen i nuvarande Bolivia, men antyder att den finns där bergskedjan Anderna anknyter till Amazonas-området.

Guld för miljontals pund finns i staden, säger dr Davies, som länge arbetat i Sydamerika och gjort flera uppmärksammade insatser. De medförde några indianyxor från inkatiden av rent guld, statyetter och guldklimpar som bevis för att de verkligen funnit något.

De hade också flera hundra bilder och 600 meter film från staden. Upptäckten kan öka vår kunskap om den gåtfulla inka-kulturen alldeles enormt. I staden

forts på sid 10.

Inkariket sträckte sig från Colombia i norr till mellersta Chile i söder.

Om det gick att öka känsligheten hos våra gravitationsdetektorer skulle också de gravitationsvågor som stjärnkollapser ger upphov till kunna spåras och leda till ett närmare studium av de svarta hålen. Inom Vintergatan är supernovor ytterligt sällsynta företeelser, det uppstår inte ens någon varje sekel. Men i t ex stjärnbilden Virgo med dess 2 500 galaxer är det lätt att tänka sig att flera svarta hål måste uppstå varje år.

Det har också spekulerats i möjligheten att svarta hål kan återfinnas i galaxer där kärnpartiet exploderat. Ef-

tersom mycket tyder på att en explosion en gång inträffat i Vintergatans centrum kan det där finnas ett svart hål med en massa på omkring 100 miljoner solmassor. Det har visserligen spårats infraröd strålning och radio-källor där men något avgörande bevis på att där skulle finnas ett så gigantiskt superhål anses inte föreligga.

Astronomerna har alltså inte ens kunsknat med säkerhet fastslå att man har ett enda svart hål under studium. Men ingen av dem tvekar knappast längre på att det verkligen existerar sådana "implosioner" i universum. ■

Ny besättning på gammal rymdstation

Kosmonauterna Pjotr Klimuk och Vitalij Sevastianov på sovjetiska rymdskeppet Sojus 18 har dockat med den obemannade rymdstationen Saljut 4, meddelade nyhetsbyrån TASS måndagen den 26 maj.

De två gick ombord på Saljut 4 som därmed åter fungerar ett tag som bemannat rymdlaboratorium för de vetenskapliga experiment som inleddes tidigare i år av besättningen på Sojus 17.

Saljut 4 placerades i bana den 26 december 1974. I januari 1975 dockade Sojus 17-kosmonauterna Alexej Gubarjev och Georgij Gretjko med Saljut-stationen och stannade nästan en månad ombord. Efter en lång rad tekniska, medicinska och biologiska experiment återvände de till jorden den 9 februari. Det var den hittills längsta sovjetiska rymdfärden.

Saljut 4 fortsatte kretsa runt jorden med hjälp av den automatiska styrningen ombord.

En färd den 7 april - som förmodligen hade beteckningen Sojus 18 - misslyckades redan i inledningsskedet. Kosmonauterna Vasilij Lasarev och Oleg Makarov tvingades i all hast skjuta sig bort från bärarketen och återvända till jorden.

När detta läses har Klimuk och Sevastinov kanske slagit nytt tidsrekord i rymden och varit i rymdstationen mer än en månad.

Tidskriften Novoje Vremja har skrivit att vistelserna i Saljut 4 i fortsättningen kommer att variera i längd från flera veckor till flera månader. Det antyds att rymdstationen i framtiden skall vara mer eller mindre ständigt bemannad.

Bland de vetenskapliga experiment de ägnat sig åt är spektrometriska undersökningar av jordytan i syfte att försöka upptäcka mineral- och malmtilgångar. ■

INKA-KULTURENS GULDSTAD ...

forts från sid 9.

fanns bl a ett tempel som är dubbelt så stort som någon tidigare påträffad helgedom som inkas lämnat efter sig. Nära en inre stadsmur låg ett komplicerat silo-system för spannmålslagring, där 50 000 ton beräknas ha kunnat rymmas.

Området består av en fästning högt uppe på ett berg som behärskar passagen till tre dalar nere i djungeln. I en av dessa låg den stora staden. Dess omkrets är över tre kilometer och den omges av åtta murar. ■

Vad är att vänta?

Blir 1975 ett genombrottsår för svensk rymdteknologi? Sverige deltar i flera rymdprojekt.

Biologi, medicin och fysik på nya vägar:
En ny fantastisk världsbild kan skönjas

Hur gick det med den gemensamma amerikansk-sovjetiska rymdfärden, planerad till den 15 - 19 juli?

Detta och mycket annat hoppas vi kunna berätta om i nästa nummer av GICOFF-Information.

Går tiden baklänges i spegeluniversum?

Kan tiden gå baklänges? Ja, det är faktiskt exempel på en fråga som nu diskuteras på fullt allvar inom den avancerade fysiken, ända sedan två forskare vid universitetet i Adelaide, Australien, anser sig ha funnit partiklar som rör sig snabbare än ljuset. På fackspråket kallas partiklarna tachyoner och de två forskarna, Roger Clay, 28 år, och Philip Crouch, 27 år, nämner att de spårade partiklarna när de försökte bevisa att några sådana inte kunde finnas.

Deras chef, professor J R Prescott, förklarade när upptäckten presenterades:

- När man i över 25 år lärt de studerande att inget kan röra sig snabbare än ljuset kommer det som en chock att konfronteras med sådana här bevis.

Det påminner om att sovjetiska forskare fann att telepati inte kan vara någon "radio" - eller strålningsförbindelse av något nu konstaterbart slag, just när de sökte bevisa att det rörde sig om mätbar vågrörelse- eller vibrationskontakt.

Fysikforskare har länge letat efter tachyoner, precis som det blivit en sport att försöka "hitta kvarken". Ibland påstås det att Einsteins relativitetsteori - som nuvarande fysikaliska världsuppfattning bygger på - klart ut säger att det inte finns något som kan gå snabbare än ljuset. Det där är inte korrekt - men med hjälp av relativitetsteorin har alla kända partiklar delats upp i kategorier och detta system har luckor där det kan tänkas partiklar som går snabbare än ljuset. Om de verkligen finns är förstas en helt annan sak. Det skulle få många egendomliga konsekvenser.

En som är mycket skeptisk till att det finns tachyoner är docent Bertel Laurent vid institutionen för teoretisk fysik, Stockholms universitet. Han påpekar att det betyder att tiden i så fall skulle kunna backa - det kolliderar direkt med nutida uppfattningen om tiden som ett linjärt fenomen, inte ett cykliskt.

- Teoretiska beräkningar över tachyonernas eventuella existens har i en del fall visat att partiklarna skulle kunna komma fram innan de startat. Därmed skulle hela tidsbegreppet vändas bak och fram. Jag är därför inte benägen att tro att tachyoner verkligen existerar. Så sade professor Laurent i varje fall innan han tagit del av rapporten från Australien.

I vatten och luft går det att accelerera partiklar till högre hastighet än ljusets beroende på att ljusets hastighet där minskar. Då avger dessa partiklar en s k Cherenkov-strålning. Fenomenet påminner om det som uppstår när flygplan passerar ljudets hastighet och en bang uppstår. Ljudet hinner då inte förbereda luften på det massiva anslaget. På samma sätt hinner ljusvågorna i vattnet inte förbereda partiklarnas ankomst och då uppstår Cherenkov-strålning.

Om något avger strålning så förlorar det också energi. Men det egendomliga med dessa tachyoner är att de bara går snabbare ju mer energi de förlorar, tvärtom alla vedertagna fysikaliska begrepp. Eftersom det alltså blir fråga om en ständig acceleration skulle de till sist helt "försvinna" som massa betraktat, men med en enorm hastighet.

Ljushastigheten är fortfarande en gräns. Vad vi hittills förstår, kan ingenting accelereras från en hastighet lägre än ljusets till högre eller tvärtom, bromsas från överljushastighet till lägre än ljushastigheten.

Men forskningen går vidare ■

Ballonger allt mer populära

Sveriges femtonde ballongflygningsällskap har bildats i Lund. Än så länge har medlemarna ingen ballong och inte heller ballongflygningscertifikat, men det kommer säkerligen så småningom.

Snälla lundabor! TA INTE FEL PÅ BALLONGER OCH TEFAT!

Låda på drift

Den 25 oktober 1974 sitter två personer och tittar på TV i sin villa i Vallda Sandö utanför Kungsbacka, klockan är omkring 22.15.

Så här berättar vittnet i GICOFF:s frågeformulär:

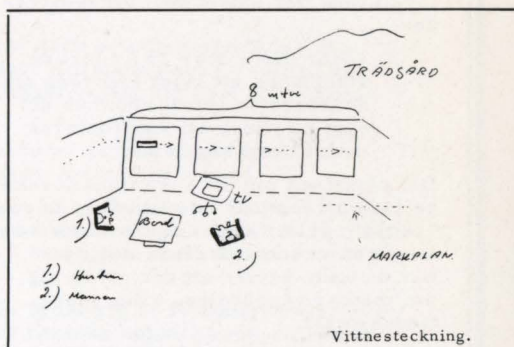
"Då vi på kvällen satt och såg på TV uppfattade jag ett föremål som dök upp rakt i mitt synfält ca en halv meter utanför vårt vardagsrumsfönster. Föremålet observerades först av mig och kort därefter även av min hustru.

Föremålets storlek var ca 50 x 15 cm och det passerade på bara några meters avstånd från den plats jag befann mig på. Det kom utanför husets kort sida och liksom rundade hörnet och fortsatte sedan utmed huset längsida och försvann ur sikte i mörkret (se skiss).

Föremålet var inte självlysande utan verkade vara upplyst av belysningen från vårt vardagsrum. Objektet som föreföll vara en fast kropp hade skarpa konturer.

Det rektangulära föremålet förflyttade sig ca 185 - 190 cm över markytan med normal gånghastighet, som hela tiden var konstant, föremålet liksom flöt fram genom luften.

En eller ett par minuter efter denna händelse ägt rum fick vi telefonsamtal från bekanta varvid mycket konstiga störningar uppträdde på telenätet. Vi var tvungna att avbryta eftersom det var omöjligt att samtala. Störning-

Vittnesteckning.

arna liknade dem som kan märkas vid kontaktfel, ibland kunde man höra och ibland var det helt tyst. Aldrig tidigare eller senare har något liknande telefelf uppträtt på vår telefon."

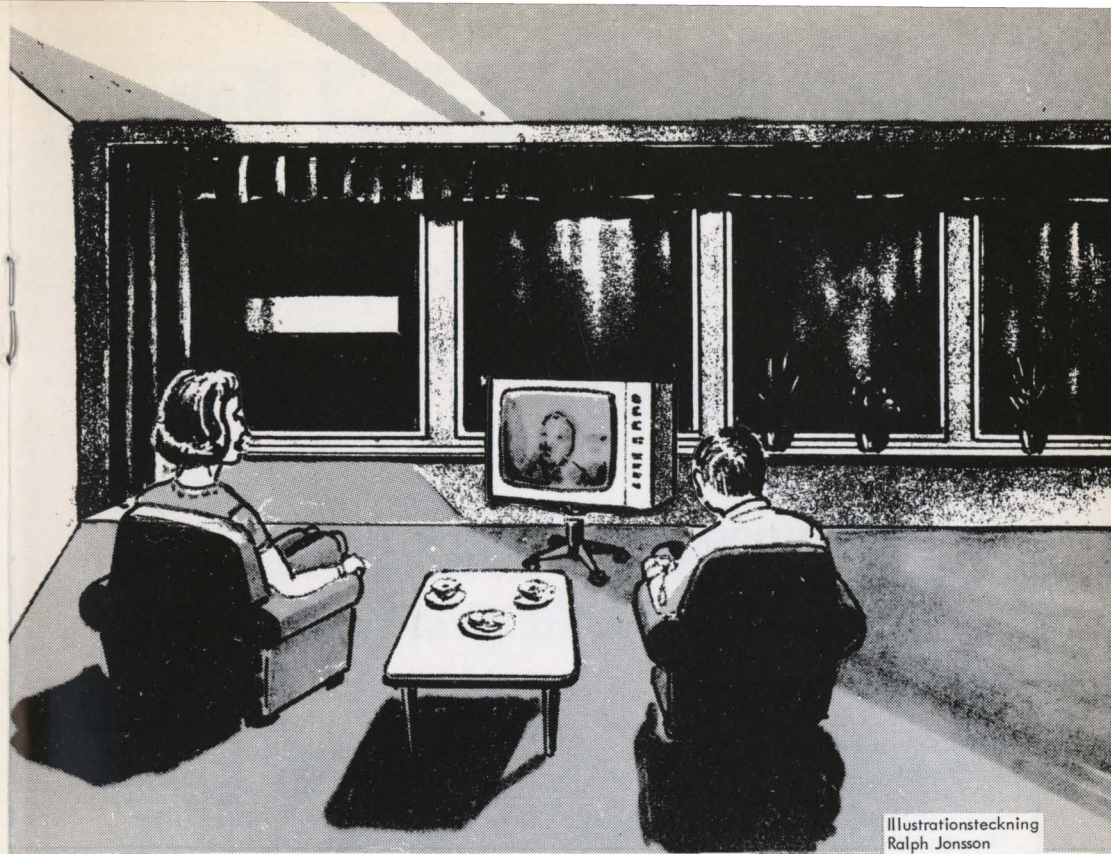
- o - o - o - o - o - o

Kompletterande uppgifter och kommentarer:

Den aktuella kvällen var det klart väder enligt vittnet. Observationens varaktighet var ca 15 - 20 sekunder.

Vittnet har aldrig tidigare iakttagit något liknande fenomen som han ej har kunnat förklara, skriver han i frågeformuläret.

Tilläggsas bör att han har suttit ett

Illustrationsteckning
Ralph Jonsson

par år som radarobservatör, under hela denna tid har inget oförklarligt setts.

Det finns ingen möjlighet att det kan ha varit någon människa som färdats förbi utanför fönstret. Då skulle även personen ifråga blivit belyst och sedd. Det kan heller inte ha rört sig om någon ljusreflex från någon bil ute på vägen, säger vittnet under en telefonintervju.

Vittnet verkade under telefonintervjun vara en mycket trovärdig person, därför får vi anse att observationen ej är någon uppdiaktad historia.

Vi, GICOFF, liksom vittnet har ej kunnat ge någon naturlig förklaring till detta egendomliga fenomen, därför får vi anse denna händelse som

en UFO-observation tills ytterligare detaljer framkommer som kan ge en eventuell förklaring.

- o - o - o - o - o - o

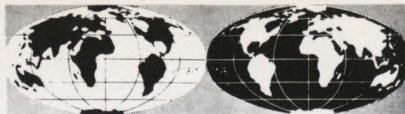
Källor:

Ifyllt frågeformulär av den 31.10.74. Telefonintervju med vittnet den 23 april 1975.

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

UFO-fenomenet och polismyndigheterna

Av Alf Tollhag.

Del 5.

Glimmande UFO sågs två nätter i rad av fångvaktare *16

XIV

Ett glimmande UFO som beskrivs som en "miniatyrmåne" har på nära håll observerats två nätter i rad av tre män i vaktornspersonalen vid Walla-Walla, statsfängelse i Washington.

En radiohallåman och dussintals invånare har också rapporterat det underliga föremålet.

De två vakterna William Hill och Russell Reichert beskriver nedan händelsen:

Reichert:

- Jag såg den mystiska sfären höja sig där ute mot den svarta natthimlen. Den hade blåaktiga ljus och ett blekt skärt ljus glödde på undersidan.

Den andre vaktens, William Hills, berättelse är extra intressant eftersom han studerade föremålet genom en kikare. Han berättar:

- Jag kunde se en rad av små fönster runt mitten av föremålet. Flimrande sidoljus gav föremålet ett helt grön-blått sken. Från centrum av föremålet strömmade det ut ett klart vitt ljus.

- Första gången jag såg det var klockan 03.15 på morgonen den 20 januari 1974. Det såg faktiskt ut som en liten miniatyrmåne, och det stannade kvar på samma ställe ca 45 minuter innan det försvann. En kvart senare kom dock föremålet tillbaka igen och höjde sig ovanför en närbelägen radiomast.

- När UFO:t nästa natt kom tillbaka till samma plats igen, ringde jag upp radiostationen för att höra om de också sett något. Jag fick då veta att förutom flera andra personer även radiochefen Scott Forest sett samma sak.

Även en tredje vakt såg föremålet, men denne vill vara anonym.

Scott Forest som varit hallåman vid KUJ radiostation och för närvarande är chef för radiostationen KACI i Dallas, Oregon, berättar:

- Jag såg UFO:t ca klockan 04 på morgonen. Det föreföll att pulsera blinkade sakta ovanför vårt sändartorn

inte långt från själva radiostationen.

- Jag minns också att radiostationens krafttillförsel tillfälligt bröts när UFO:t var som närmast, men jag vet inte om det verkligen var UFO:t som var ansvarigt för detta.

Närbelägna flygplatser rapporterar att inga flygplan befann sig i området vid denna tidpunkt.

- o - o - o - o - o -

Fem polisofficerare och c:a 50 andra personer i östra Oklahoma såg UFO under 5 1/2 timme *17

XV

Den första observationen ägde rum strax efter midnatt den 30 oktober 1973.

Polisofficeraren Dennis Steele från Grove, Oklahoma, tillsammans med kollegan Bryan Sweetwater från Delaware såg något mystiskt från patrullbilen på Highway 59 nära staden.

- Det var ett föremål som hade två skarpa ljus, ett vitt och det andra bärnstensfärgat. Ljusen satt ca 3,5 meter ifrån varandra, berättar Steele.

-Föremålet befann sig endast ca 5 meter upp i luften och ca 200 meter bort. Först rörde det sig sakta mot mig, men plötsligt ändrade det riktning och började röra sig parallellt med motorvägen. Jag försökte att hänga med när farten ökades. Jag lyckades också med hastigheter över 100 km/tim följa med ca 1,5 km. Plötsligt sköt föremålet rakt upp och bara försvann.

- Jag har alltid varit mycket skeptiskt inställd till UFO:s men

Vakterna W Hill och R Reichert utanför fängset varifrån de såg UFO:t.

nu tror jag verkligen att de existerar.

Patrullmannen Robert Shelton befann sig vid samma tidpunkt söder om Grove när han fick höra Steeles rapport via radion.

- Jag tog upp mikrofonen och skojade litet med honom om vådorna av att dricka i tjänsten o s v.

- Samtidigt råkade jag se ut genom vindrutan och blev mycket förvånad när precis samma föremål passerade rakt framför mig.

- Det hade ett klart blixtrande ljus och det passerade på ca 300 meters höjd ovanför mig med mycket stor hastighet.

- Jag kände mig som en idiot där jag satt och stirrade på det. Plötsligt tvärstannade föremålet och gjorde en sväng. Jag minns inte om det svängde mot höger eller vänster.

forts på sid 21.

*16. National Enquirer från 21. 7. 1974.

*17. National Enquirer från 18. 8. 1974.

Norsk "ballong" mot vinden

Av Leif Nilsson

Här visar vi en serie fotografier som togs av föremålet. Var det verkligen en ballong som drev mot vinden? De brukar inte göra så inte heller brukar de växla hastighet så som detta objekt gjorde.

Jämför bilden till höger om filmremsan (togs den 13.8.72, se GICOFF-Information nr 4-5 för 1972) med de andra bilderna. Likheten med den norska "ballongen" är slående.

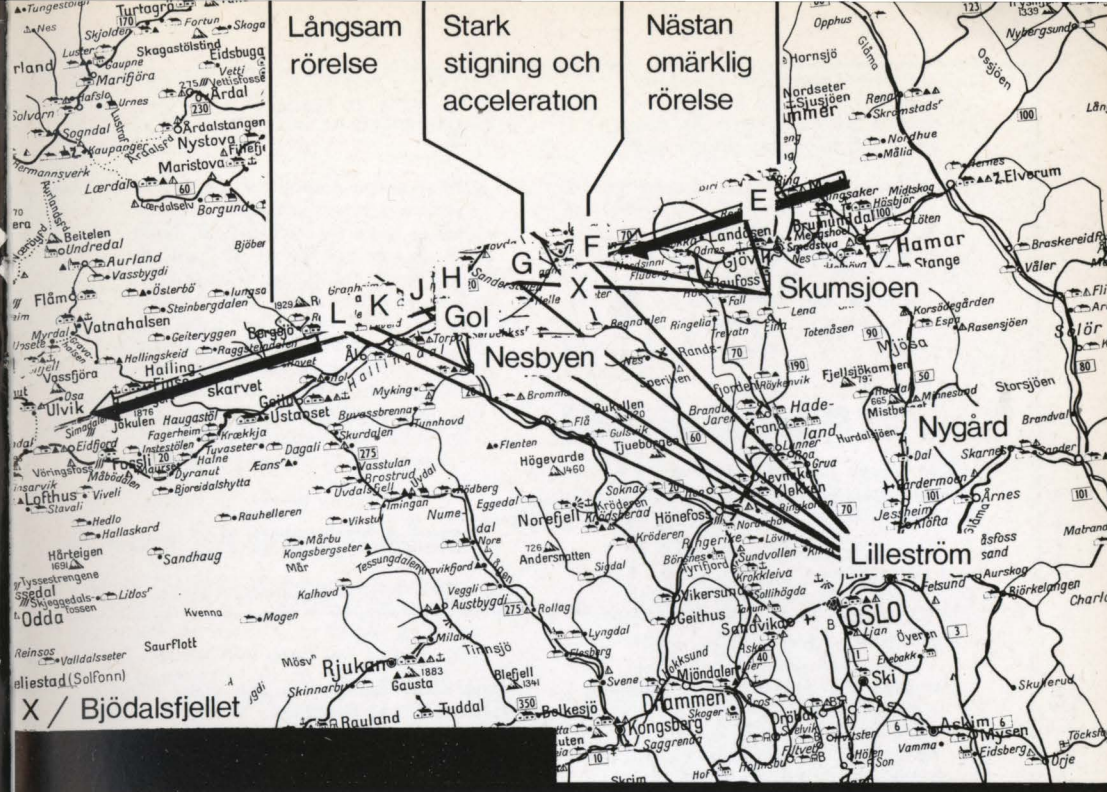
Det var den 13 mars 1974, klockan var ca 14.00 i Osbakken, Skumsjoen, då Olav Gamme och Linnerud, som höll på att göra service på ett flygplan, fick se ett lysande föremål på himlen.

Detta var början till en av de mest dokumenterade observationer som gjorts i Norge. När den fick sitt slut 5 1/2 timme senare, klockan 19.20, hade tre olika foto-serier tagits, ett plan hade varit i luften och jagat föremålet och minst ett dussin personer hade gjort iakttagelser.

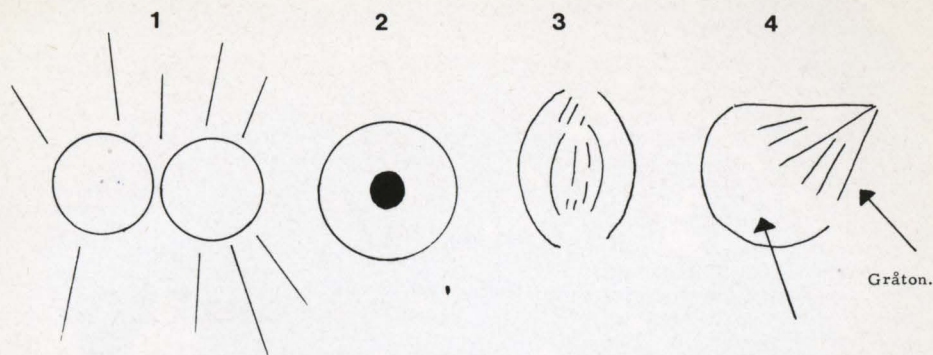
Flyg från Osbakken

Klockan 14.30 kom Johs Lindstad till Osbakken. Han berättar:

- Föremålet hölls under uppsikt under eftermiddagen och det verkade, som om det stod stilla. Vi

Klockslag	Observationsplats	Horison- tal	Verti- kal	Anmärkning
ca 14.00	Skumsjoen	341	30	punkt E
ca 17.30	Skumsjoen	283	16	föremål 1 punkt F
ca 18.10	Nesbyen	360?	50-60	föremål 2 punkt G
18.15	Gol	N O	ca 45	föremål 2 punkt G
18.20	Skumsjoen	283	16	föremål 1 punkt F
18.25	Lillestrøm	323	6	föremål 1 punkt F
ca 18.30	Nygård			
ca 18.40	Lillestrøm	315	15	ett föremål punkt G
ca 18.40	Nesbyen			se foto
ca 18.45	Gol	S V	ca 90	
ca 18.45	Skumsjoen	277		
ca 19.00	Nesbyen	299	ca 50	
19.10	Skumsjoen	270		Bjødalsfjellet
19.20	Lillestrøm	301	20	

Vid första blicken genom kikaren.

Mörk fläck i mitten kom gradvis. Denna form sågs flera gånger.

Började att bli röd.
(Form före det försvann.)

Sverre Gulbrandsens vittnesteckning.

enades om att kontakta Oppland Arbeiderblad. Journalist Terje Olsen och fotograf Trond Stenberg kom till platsen vid 18.30-tiden. Det blev taget en del foton av UFO:t innan vi gick upp med planet ungefär klockan 18.45.

Pilot var Olav Gamme och passagerare Lindstad, Olsen och Stenberg. Med en marschfart av 160 km/tim och en stighastighet av 300 m/min flög de mot föremålet, som då fanns i 277 graders riktning. Lindstad fortsätter:

- Vi flög rakt mot det tills vi hade kommit 10 000 fot upp och 10 mil bort utan att kunna förändra avståndet till föremålet.

Var det en ballong?

Gamme uppfattade föremålet som en "ovanligt hög och slank ballong". I det klara vädret såg han repen under ballongen, i vilka det hängde en cylinder som hade färgen av aluminium eller silver. Cylindern hängde mycket närmare ballongen än vad som är vanligt, men Gamme kunde ändå se mellanrummet mellan dem. Föremålet sprakade i praktfulla färger som skif-

tade efter hand. Gamme ville stiga till maximal flyghöjd, 15 000 fot, för att om möjligt komma närmare föremålet. Klockan var 19.10 när de befann sig över Bjödalsfjellet och de beslutade vända. Föremålet befann sig då rakt väster ut. Gamme landade planet på Skumsjoen klockan 19.30, då var föremålet inte längre synligt.

Samtidigt som detta försiggick, sågs föremålet från olika platser inom en radie på cirka 15 mil.

Skumsjoen

Klockan 17.30 såg 15-åriga Kari Myhre, tillsammans med tre andra vittnen föremålet i 283 graders riktning från Skumsjoen. Det verkade silverfärgat och rörde sig mycket sakta åt vänster. När hon lämnade observationsplatsen klockan 18.20 var föremålet fortfarande synligt.

Klockan 18.10, Nesbyen

Utan att veta något om aktiviteten på annat håll var 18-åriga Sverre Gulbrandsen och hans kamrat Stein Arild Gjestemoen ute och traskade nära Nesbyen. De är bågge intresserade

av himlakroppar och kometer. De fick på himlen över Nesbyen se ett stort, lysande föremål. Sverre Gulbrandsen berättar:

- Det hade formen av en triangel men skiftade form ganska snabbt. Föremålet som lyste intensivt, rörde sig snabbt från 360 grader mot väst-sydväst. Färgen var först gul-vit, sedan gul som gick mer över i rött och till slut rött med blå toner tills det försvann. Storleken var lite större än Kohoutek-kometen, då den var som störst. Den avtog allt eftersom tills föremålet försvann vid 19.00-tiden.

800 mm tele och stjärnkikare

Sverre Gulbrandsen hade en Ricoh TLS 401 med 6,3/400 mm teleobjektiv och teleconverter, vilket ger en brännvidd av 800 mm och ljusstyrkan 11. Filmen var Tri-X, 400 ASA (27 DIN).

Med denna utrustning tog han mellan klockan 18.40 och 18.50 12 foton av föremålet.

Han använde bländare 11 och 22 med slutarhastigheter från 1/9 till 1/30, de flesta på 1/15 sekund.

Gulbrandsen fortsätter:

- Vi såg också på föremålet i stjärnkikare 130 x 60 och kunde då se flera detaljer som inte kommer fram på fotografierna. Det såg ut som om det på undersidan fanns ett mönster. Detta var en del linjer som gick ut från en punkt i nedre kanten av föremålet, spred sig och gick upp över ungefär till mitten. Det var tydligt att föremålet var upplyst av solen, då det var ljust på den västra sidan.

Gol

Från Gol centrum fick Hans Buøen se en "stjärna" i nord-östlig riktning på en höjd av ca 45 grader. Buøen säger:

- Jag trodde först att det var

en skarp stjärna, men den var så ljus att detta var uteslutet och så rörde den sig sakta, så jag visste inte vad det var.

Buøen observerade inte föremålet hela tiden, han var bl a inne i huset två gånger. Senare fick han se, som han antog, samma föremål på ca 90 graders höjd i svagt sydvästlig riktning, det var nu helt rött. Han lämnade åter observationsplatsen och såg därför inte hur det försvann.

Lilleström klockan 18.25

- Det var min far, Hans Andreaesen, som först såg det, säger fru Fjeldberg.

- Han satt i köket på första våningen, då han plötsligt fick se någonting på himlen. Han ropade högt och vi rusade ut för att titta. Vi var fem stycken och en granne som såg det.

Ljuset blev sett genom tre olika prismakikare, 7 x 50, 10 x 50 och 12 x 50. Erik Fjeldberg beskriver:

- Vid första anblicken såg det ut som två runda skivor stående så tätt att de nästan rörde varandra, senare skiftade de i olika former.

Med hjälp av kompass kunde de få exakta riktningar till föremålet vid olika skeden under den 55 minuter långa observationen.

Föremålet upptäcktes i 323 graders riktning och 6 graders höjd. Det förflyttade sig sakta väster ut och befann sig klockan 19.20 i riktning 301 grader och 15 graders höjd. Färgen skiftade från gul-vit till rött innan föremålet försvann bakom lätta skyar.

Under observationens gång fick herr Fjeldberg fram sin kamera, en Minolta Hi-matic 9 laddad med Extra-chrome X, 19 DIN och tog mellan klockan 18.30 och 18.40 sex foton (dia).

Dessa blev nu inte särskilt bra på grund av den alltför ljusa himlen (solnedgång klockan 18.14 enligt almanackan).

Väderförhållande

Vädret på de olika observationsorterna beskrivs tämligen likartat av de olika vittnena. I huvudsak klart väder, på en del platser lätta skyar eller lätt dis. Vindstill eller svag sydvästlig vind. Temperaturer mellan 0 och -5 grader C.

Gardemoen väderlekstjänst anger följande om vindriktningen på hög höjd:

Klockan 12.00:

16 000 m 285° 37 knop

18 000 m 285° 50 knop temp -70°C

21 000 m 300° 64 knop

Klockan 24.00:

16 000 m 290° 44 knop

21 000 m 310° 70 knop

Detta torde innebära att föremålet rörde sig snett mot vinden.

Två föremål?

Allt eftersom rapporterna kom in och skissen över föremålets rörelseriktning började ta form så passade inte alla data in, speciellt inte från Nesbyen och Gol (se kartan).

Från Nesbyen blev föremålet sett från klockan 18.10 i riktning 360 grader (något osäkert) riktning punkt H.

Från Lilleström sågs det först klockan 18.25 i riktning 323 grader punkt F.

Det kan omöjligt ha varit samma föremål som observerades. Klockan 18.40 var föremålet (föremålen) på höjd 15 grader riktning 315 grader

punkt G. Detta är bevisat. Det togs 6 foton (dia) från Lilleström mellan klockan 18.30 och 18.40.

De 3 första visar ingenting på grund av fel slutarhastighet. Foto 4 visar två föremål (ljus), ett i 6 grader och ett i 15 grader. Fotona 5 och 6 tagna klockan 18.40 visar bägge ett lysande föremål i 15 grader. Därför var Nesbyens riktning 360 grader något osäker, för klockan 18.40 måste bägge föremålen ha befunnit sig i punkt G.

Vittnet i Gol skriver att hans sista titt på föremålet var ca klockan 18.45, höjd 90 grader, riktning sydväst. Föremålet var då helt rött. Från övriga vittnen framgår att föremålet var rött klockan 19.00 - 19.10 och 19.20. Hans riktning nord-ost och höjd 45 grader klockan 18.15, måste vara på föremål nr 2.

Så tillbaka till Lilleström, något av vikt inträffade ca klockan 18.40 under fotograferingen. Föremålet som befann sig vid punkt F, förminskades plötsligt till ett litet men stickande ljus.

Det är tydligt att föremålet då förflyttade sig från 6 grader punkt F till 15 grader punkt G. En för vittnena osynlig förflyttning möjligen p g a den starka accelerationen. En svaghet var det i denna observation i det att föremålet förflyttade sig från punkt F till G. Ingen observerade föremål 2 (före foto 4) som då måste befunnit sig på punkt G.

Storlek

Med utgångspunkt från att föremålet vid fotograferingen från Nesbyen befann sig vid punkt G skulle följande förhållande råda:

Brännvidd

800 mm

Föremålets storlek på negativ

0,8 mm

Avstånd från fotograf till punkt G

ca 30 km

Vinkel från fotograf till föremål

ca 50 grader

Avstånd från fotograf till föremål

$\frac{30 \text{ km}}{\sin 50} = 39 \text{ km}$

Föremålets storlek blir då:

$X = \frac{0,8 \text{ mm}}{800 \text{ mm}} \times 39\,000 \text{ m} = 39 \text{ meter}$

Något närmare lösningen kommer vi väl inte denna gång - trots att det säkert finns många fler vittnen till denna observation. Kanske har dessa sett de bägge föremålen som måste ha gått samman lite norr om Bjödalsfjellet några minuter innan planet startade från Skumsjoen.

Olav Gamme såg mycket riktigt 2 före-

mål, men det var en "ovanligt hög och slank ballong med en cylinder hängande under". Kanske var detta de bägge föremålen, vem vet?

Källa:

Materialet tillhandahållet av Norsk UFO Center.

FEM POLISOFFICERARE ...

forts från sid 15.

- Det kan knappast ha varit ett flygplan eller en helikopter.

Polischefen Tom Bright från Vestville söder om Jay, hörde också radioreportererna när han körde omkring i polisbilen tillsammans med två andra polisofficerare.

- Vi satt just och skämtade om saken då vi plötsligt fick se fenomenet. Det var ett mycket klart vitt ljus som ändrades till rött när föremålet svepte neråt till ca 100 meters höjd.

Alla tre steg ur bilen för att titta. Brights kolleger Darrell Rector och J R Berger var mycket förbluffade över föremålets stora hastighet.

- Plötsligt försvann det utom synhåll, men två minuter senare kunde vi höra att det var tillbaka över Jay igen.

Massor av människor hade då gått ut,

Polismännen D Rector, T Bright och J R Berger studerar kartan över området där UFO:t sågs.

för att titta, och man beräknar att mer än 50 personer såg föremålet över staden. Föremålet försvann kl 05.30 på morgonen mot sydväst.

Från den närbelägna Vance-flygbasen rapporterades att man inte hade några plan i luften vid tillfället.

Fortsättning i nästa nummer.

När du flyttar

till ny adress, var snäll meddela oss den nya. Det är så tråkigt att få den tidningen vi skickar i retur med på skrift

"Adressaten okänd på denna adress"

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

UFO:s tas på allvar av spansk militär

För första gången har äldre officerare i spanska flygvapnet tagit upp UFO-fall med samma allvar som de annars bara brukar uppvisa när det gäller politiska frågor.

Natten till den 2 januari i år rapporterades att ett oidentifierat flygande föremål hade landat på flygets bombnings- och skjutbana vid Las Bardenas Reales nära Zaragoza, där USA hyr en bas för gemensamt spansk-amerikanskt bruk.

Efter samråd med Luftfartsdepartementet i Madrid beslöt de spanska militärbefälhavarna i tredje flygförsvarsområdet att en undersökningsdomare skulle få i uppdrag att utreda händelsen. Dessa uppgifter har bekräftats av talesmän för USA:s flygvapen.

En mängd mer sensationella men motsäggande uppgifter har lämnats av lokalbefolkningen.

Källa:

Uppgifterna har hämtats ur dagstidningen The Guardian från den 9 januari. Artikeln var daterad Madrid 8 januari.

Oversättning:

Carina Högman.

Sven Magnusson

"Flygande tefat"...

vad säger vetenskapen?

För den som söker en saklig, spännande och informativ redogörelse för det världen runt allt mer diskuterade UFO-problemet, är boken en ytterst värdefull orientering.

ZINDERMANS ca 45:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Box 310

401 25 Göteborg

Tfn 031 - 13 78 32

Nej, nu dammar det!

"Många observationer kan säkert förklaras med att vederbörande fått ett dammkorn i ögat, som de sedan har uppfattat som ett himlafenomen. Kornet har rört sig i takt med ögats rörelser och detta ser naturligtvis mycket underligt ut."

Denna intressanta förklaring framförs av fil dr Rolf Ejvegård, ordförande i Sällskapet för parapsykologisk forskning (citater hämtat ur Göteborgs-Posten den 4 maj 1975).

Att alla som sett eller intresserat sig för UFO:s har beskyllts för att ha damm på loftet är ju ingen nyhet. Men damm i ögat. Skulle det vara psykiatrisk verksamhet vi ägnar oss åt? På mycket goda grunder tror vi oss kunna försäkra, att hittills har ingen kontaktat oss på grund av dammproblem i ögonen.

Läser ni serien om alla polis-observationerna i USA? Är det någon som tror att det var ett dammkorn som jagade patrullen på Hunters flygbas (GICOFF-Information nr 2 i år) eller att människor ringer polisen, som kör ut och ser samma dammkorn blixtra med kraftigt rött sken?

"Observationer på himlen har gjorts i alla tider. Nu är vi inne i rymdåldern och därför ser vi tefat. På medeltiden såg man häxor och annat trollyg" säger dr Ejvegård vidare, enligt G-P.

Detta är inte mindre intressant. Var-

för skulle man se just TEFAT i rymdåldern, varför inte ordinära raketer? Och skulle det - som antyds - vara en religiös bakgrund, som på medeltiden, varför skulle servisdelar framstå som ärevärdiga symboler, varför då inte himlaobservationer av bilar och TV-apparater, de mest dyrkansvärda föremålen i vår kultur?

Nej, än en gång kan vi bara konstatera, att de välvilliga bortförklaringarna av UFO-fenomen ofta når samma trovärdighetsgrad som de okritiskt troendes försäkringar att de verkligen vet vad det rör sig om. I sin skräck för dessa "övernaturliga" förklaringar tillgrip "nedlugningsexperterna" precis vilka osannolika hypoteser som helst.

Det är meningslöst att kalla något "övernaturligt", så dålig som vår kunskap om naturen är för tillfället. Hör med vilken seriös forskare som helst - alla kommer att svara att det är ingen tvekan om att det finns en mängd naturliga företeelser, vilka vi för tillfället inte har den blekaste aning om. Ingen av dem kommer på allvar att hävda, att vetenskapen nu behärskar och kan förklara allt.

Månens grus skulle ge oss svaret på universums alla gåtor - så lät det från en del optimister. Nu visar det sig att vi visserligen fick en del svar, men många fler frågor

Nya forskningsområden kommer ständigt att öppnas - är det inte just detta som gör vetenskapligt arbete så fantastiskt?

GICOFF-inf.

I nästa nummer bl a:

Det cirklade runt huset!
Familj i Dalsland upprörd och oroad....

Sven Magnussons bok "Flygande tefat" vad säger vetenskapen? anmäls här av Bertil Nilsson.

"Flygande tefat".. vad säger vetenskapen?

Livsåskådningstidskriften Sökarens redaktör Sven Magnusson har samlat material om UFO-problematiken i många år och det har resulterat i en bok som just utkommit på Zindermans förlag (ca 45 kronor).

Som boktiteln anger försöker han sammanfatta vad vetenskapen säger - och det blir givetvis vad enskilda auktoriteter uttalar, eftersom ämnet är kontroversiellt och åtminstone fyra vetenskapliga läger kan skönjas:

- De fanatiskt avvisande,
- de som inte vill befatta sig,
- de skeptiska som inte tycker området är värt att undersöka och
- de som ser UFO:s som en vetenskaplig utmaning och vill satsa ordentligt på forskning.

(En liknande uppdelning existerar på lekmannasidan, men här finns ett femte läger: De fanatiskt troende.)

Magnusson har en anspråkslös och öppen attityd, erinrar om att vår nuvarande kunskap är som en droppe i en ocean av okunskap och påminner om att när vetenskapsmän säger att något är möjligt har de nästan alltid rätt men när de säger att något är omöjligt får de nästan alltid fel.

I ett av de kortare kapitlen beskrivs FOA-överingenjören Tage Erikssons insatser för UFO-forskningen i Sverige, men till övervägande del innehåller boken fallbeskrivningar - t ex Anten-fallet med bränn- och tryckmärken m m samt dess underliga "veckotidningsavslöjande", en prestation som uppvisade lika många dunkla punkter som UFO-händelser själva ofta gör.

Läsvärt är kapitlet Lunatic fringe - "då-rarna" som framträder med anspråk på

att veta, ofta i medvetet eller omedvetet bedrägligt syfte. Ytterligare några ord hade varit motiverade om forskarrapporten kring vad som händer medlemmar i en troende grupp när profetior visar sig vara falska.

Condonrapporten - det hittills största försöket att vetenskapligt få grepp om det komplexa UFO-området - tas upp till värdering. De slutsatser som där drogs är förvånansvärt negativt tendentiösa för att höra hemma i en vetenskaplig rapport. Och motsägelserna - hur går uttalandet om "att inga övertygande belägg finns för utomjordiska hypotesen innebär inte någon förutsägelse om framtiden" ihop med samma Condons "inga intelligenta utomjordiska varelser har möjlighet att besöka jorden de närmaste 10 000 åren". "När börjar man räkna?" frågar ju också ironiskt Amerikanska institutet för aeronautik och astronautik, AIAA. Svagheter i Condonrapporten belyses obarmhärtigt.

Bland det bästa i boken är kapitlet om astronomiprofessorn J Allen Hynek, dels Magnussons egen intervju, dels sammanfattningen av viktiga punkter i Hyneks bok The UFO Experience, A Scientific Inquiry, som kom 1972.

Intervjun med Hynek gjordes dock för många år sedan. Då beklagade sig Hynek över att amerikanska flygets hela samling UFO-dokument endast var kronologiskt ordnad. I riktlinjerna för framtida forskning föreslår han databehandling.

Som bekant fick han rätt snart sin önskan förverkligad - en databank med UFO-uppgifter finns sedan länge i USA. Och här i Sverige har i samma anda projekt URD dragit igång, med lovande möjligheter till verkligt seriösa undersökningar.

Vad säger vetenskapen?